

Algemene Raad-goedkeuring patronaat

BESLISSING

van de Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten inzake het administratief beroep ingesteld door:

mr. X

tegen de beslissing van 6 januari 2012 van de Raad van Toezicht in het arrondissement A (hierna: de Raad) op het verzoek tot goedkeuring van het over mr. Y te voeren patronaat.

Verloop van de procedure

1. Bij brief van 25 oktober 2011 bericht mr. Y de Raad beëdigd te willen worden en verzoekt goedkeuring van het door mr. X, advocaat te B, over haar te voeren patronaat, als bedoeld in artikel 4, eerste lid Stageverordening 2005.
2. Bij brief van 17 november 2011 bericht de Raad mr. Thasing – hierna: appellant - voornemens te zijn goedkeuring aan diens patronaat over mr. Y te onthouden.
3. Bij brief van 23 november 2011 schrijft appellant de Raad dat met de voorgenomen weigering goedkeuring te hechten aan diens patronaat, ook mr. Y benadeeld zal zijn. Om die reden verzoekt appellant de Raad mee te werken aan een oplossing die de toekomst van mr. Y als advocaat niet in de weg zal staan.
4. Bij brief van 29 november 2011 verzoekt de Raad appellant de door hem niet nader genoemde mogelijkheden uiteen te zetten die de beëdiging van mr. Y en het daarbij behorende patronaat niet in gevaar zullen brengen.
5. Bij brief van 1 december 2011 stelt appellant de Raad een buitenpatronaat voor.
6. Bij brief van 6 januari 2012 wijst de Raad een buitenpatronaat gemotiveerd af. Voorts bericht de Raad te hebben besloten het door appellant zelf over mr. Y te voeren patronaat niet goed te keuren.
7. Bij brief van 14 februari 2012, gericht tot de Algemene Raad, geeft appellant aan dat de Raad in zijn brief van 6 januari 2012 ruimte creëert voor een heroverweging van zijn beslissing tot weigering goedkeuring te hechten aan de goedkeuring van het patronaat. Indien de Raad bij genoemde heroverweging vasthoudt aan zijn beslissing tot weigering goedkeuring te hechten aan het door appellant te voeren patronaat verzoekt appellant de

Algemene Raad de brief van 6 januari 2012 als een administratief beroepschrift aan te merken.

8. Bij brief van 16 februari 2012 bevestigt de Algemene Raad appellant de ontvangst van de brief van appellant van 14 februari 2012 en verzoekt appellant een bepaalde, nog niet in het bezit van de Algemene Raad zijnde, brief te zenden.

9. Bij brief van 27 februari 2012 zendt appellant de Algemene Raad de brief als bedoeld in de voorgaande overweging.

10. Bij brief van 16 februari 2012 zendt de Algemene Raad de Raad het administratief beroepschrift van 14 februari 2012 met bijlagen en verzoekt de Raad uiterlijk 5 maart 2012 een verweerschrift in te dienen.

11. Bij brief van 27 februari 2012 verzoekt de Raad de Algemene Raad het verweerschrift uiterlijk 9 maart 2012 te mogen indienen.

12. Bij brief van 28 februari 2012 bericht de Algemene Raad de Raad in te stemmen met het verzoek als bedoeld in de voorgaande overweging en zendt hiervan afschrift aan appellant.

13. Bij (fax)brief van 9 maart 2012 doet de Raad de Algemene Raad een verweerschrift toekomen, dat bij brief van 12 maart 2012 in afschrift aan appellant wordt gezonden.

14. Bij brieven van 12 maart 2012 worden appellant en de Raad uitgenodigd voor de hoorzitting op 2 april 2012.

15. Ter zitting verschijnen appellant met diens raadsman mr. Z, advocaat te A, mr. Q, deken, en mr. R, lid van de Raad.

Standpunt van de Raad

16. Appellant dient niet ontvankelijk te worden verklaard in diens administratief beroep, daar het een voorwaardelijk administratief beroep betreft en aan de voorwaarde - een verzoek van appellant aan de Raad tot heroverweging van diens beslissing van 6 januari 2012- geen gevolg is gegeven.

Afgezien van de voorwaardelijkheid van het administratief beroep dient het administratief beroep ongegrond te worden verklaard daar de handelwijze van appellant van dien aard is dat van een goede invulling en uitoefening van het patronaat door appellant geen sprake kan zijn.

Daaraan doet niet af dat appellant inmiddels in een strafzaak is vrijgesproken. Zolang de tuchtrechter zich niet heeft uitgesproken over de door de deken ambtshalve ingediende klacht tegen appellant, blijft de beslissing tot weigering van de goedkeuring aan het door

appellant over mr. Y te voeren patronaat gehandhaafd.

Standpunt van appellant

17. Reden tot weigering goedkeuring patronaat is gelegen in het feit dat appellant wordt verdacht van valsheid in geschrifte, gepleegd in de uitoefening van diens praktijk waarmee appellant klachtwaardig heeft gehandeld, leidend tot een dekenbezwaar bij de tuchtrechter. De tuchtrechtelijke behandeling heeft nog niet plaatsgevonden.

Genoemd feit heeft ook tot strafrechtelijke vervolging geleid. Deze procedure is inmiddels beëindigd en heeft geleid tot vrijspraak van appellant.

Appellant verwijst naar de brief van de Raad van 6 januari 2012 waarin de Raad zich bereid verklaart zijn beslissing te heroverwegen bij vrijspraak en/of ongegrondverklaring van het dekenbezwaar. Het gebruik van de woorden “en/of” geeft ruimte tot een heroverweging. Een daartoe strekkend verzoek zal nog tot de Raad worden gericht.

Indien heroverweging niet zou leiden tot een andere beslissing van de Raad verzoekt appellant zijn brief van 14 februari 2012 als een administratief beroepschrift aan te merken en de weigering tot goedkeuring van het door appellant over mr. Y te voeren patronaat te vernietigen.

Beoordeling van het administratief beroep

Ontvankelijkheid

18. Het beroepschrift van 14 februari 2012, gericht tegen de beslissing van de Raad van 6 januari 2012, is tijdig ingediend.

19. Op grond van artikel 18, eerste lid sub d Stageverordening 2005 staat voor belanghebbenden administratief beroep open op de Algemene Raad tegen de weigering van de goedkeuring van het patronaat als bedoeld in artikel 4, eerste lid van die verordening.

Appellant is aan te merken als belanghebbende in de zin van artikel 1:2 Awb.

20. De Algemene Raad stelt vast dat de beslissing van de Raad is aan te merken als een beslissing in de zin van artikel 1:3 Awb.

Ten gronde

21. Aan het administratief beroep ligt ten grondslag de beslissing van de Raad van 6 januari 2012, inhoudende de weigering tot goedkeuring van het over mr. Y te voeren patronaat.

De weigering berust op het als toen gegeven feit dat appellant verdacht wordt van een strafbaar feit, te weten valsheid in geschrifte gepleegd in de uitoefening van diens praktijk, leidend tot strafrechtelijke vervolging. Daarnaast heeft de deken een tuchtrechtelijke klacht jegens appellant aanhangig gemaakt. Hangende de strafzaak en de klachtzaak is het voeren van het patronaat niet mogelijk, aldus de Raad.

22. De Raad geeft in zijn beslissing van 6 januari 2012 aan dat tegen deze beslissing administratief beroep openstaat op de Algemene Raad.

In zijn verweerschrift van 9 maart 2012 stelt de Raad dat het administratief beroep niet ontvankelijk dient te worden verklaard, omdat het betreft een voorwaardelijk beroepschrift waarbij aan de voorwaarde – verzoek tot heroverweging van de beslissing – niet is voldaan.

23. De Raad baseert de niet ontvankelijkheid op de volgende passage uit de brief van appelland van 14 februari 2012:

“Voor het geval de Raad van Toezicht van de Orde van Advocaten in het arrondissement A na heroverweging blijft bij zijn besluit tot weigering van goedkeuring van het voorgestelde patronaat, verzoek ik u dit schrijven als een beroepschrift in de zin van artikel 18, lid 1, aanhef en sub d, van de Stageverordening 2005 aan te merken.”

Nu appelland geen vervolg heeft gegeven aan zijn mededeling in zijn brief van 14 februari 2012 aan de Raad door een verzoek tot heroverweging te richten aan de Raad, acht de Raad het beroep niet ontvankelijk.

24. De Algemene Raad overweegt te dien aanzien het volgende.

De Algemene Raad stelt vast dat de Raad met zijn brief van 6 januari 2012 geweigerd heeft goedkeuring te verlenen aan het door appelland verzochte patronaat en wel om reden dat er zowel een strafzaak als een tuchtrechtelijke klacht tegen appelland liep ten tijde van de beslissing van de Raad.

Het is de combinatie van de woorden “en/of” in de zin *“Uiteraard is de Raad bereid zijn beslissing te heroverwegen indien u mocht worden vrijgesproken en/of de dekenklacht ongegrond mocht worden verklaard.”* die naar het oordeel van de Algemene Raad tot verwarring heeft geleid bij appelland.

25. De Algemene Raad stelt voorop zich in zijn beslissing te beperken tot de gevolgen van de strafzaak respectievelijk de tuchtrechtelijke kwestie voor zover die van belang zijn voor de weigering tot goedkeuring van het patronaat.

26. In zijn administratief beroepschrift van 14 februari 2012 geeft appelland aan dat de woorden “en/of” op dat moment al ruimte bieden voor een heroverweging naar aanleiding van de vrijspraak in de tegen appelland aangespannen strafzaak. Appelland koppelt die ruimte echter zelf aan een expliciet verzoek van hem aan de Raad. Daarmee brengt appelland zichzelf naar het oordeel van de Algemene Raad in een onnodig moeilijk parket nu uit de brief van de Raad van 6 januari 2012 niet volgt dat appelland een verzoek tot heroverweging aan de Raad zou moeten richten.

27. Gelet op de door de Raad gebezigde zin *“Uiteraard is de Raad bereid zijn beslissing te heroverwegen indien u mocht worden vrijgesproken en/of de dekenklacht ongegrond*

mocht worden verklaard.” had het op de weg van de Raad gelegen om bij het bekend worden van de vrijspraak van appellant ambtshalve over te gaan tot een heroverweging. Van deze verplichting kan de Raad niet geacht worden te zijn ontslagen door de formulering van het administratief beroepschrift. Het is om die reden dat de Algemene Raad het beroep van de Raad op niet ontvankelijkheid verwerpt.

28. De Algemene Raad stelt vast dat de Raad in zijn verweerschrift van 9 maart 2012 feitelijk ook overgaat tot de heroverweging als bedoeld in zijn beslissing van 6 januari 2012.

De Raad geeft immers aan dat het enkele feit dat appellant is vrijgesproken de Raad geen aanleiding geeft om alsnog goedkeuring te hechten aan het patronaat. De onderbouwing van deze beslissing kan worden gevonden in overweging 15 van het verweerschrift. Nog afgezien van het feit dat een dergelijke redengeving ook op 6 januari 2012 bekend was en daarmee in feite aan appellant een onduidelijk beeld is geschetst – heroverweging bij vrijspraak blijkt immers niet tot een andere beslissing van de Raad te leiden - stelt de Algemene Raad vast dat in casu sprake is van een (nieuwe) beslissing van de Raad - immers gebaseerd op nieuwe feiten - waartegen opnieuw administratief beroep open zou moeten staan.

Deze beslissing had de Raad derhalve moeten richten aan appellant. Met de weg die de Raad nu heeft gevolgd, wordt appellant een mogelijkheid tot administratief beroep onthouden.

29. Weliswaar is de Algemene Raad van mening dat appellant zich met de formulering van zijn administratief beroepschrift onnodig in een moeilijke positie heeft gemanoeuvreerd, maar dat laat onverlet dat de Algemene Raad tot de conclusie komt dat het administratief beroep gegrond dient te worden verklaard waar het betreft de door de Raad toegezegde heroverweging in het geval van vrijspraak in de strafzaak. De Raad zou dan ook alsnog een gemotiveerde beslissing behoren te nemen inzake het verzoek tot goedkeuring van het patronaat nu appellant is vrijgesproken van de hem ten laste gelegde valsheid in geschrifte.

30. Uit de overgelegde stukken en hetgeen ter zitting door de Raad is gesteld, blijkt de Algemene Raad echter dat een dergelijke beslissing niet – zeker niet op dit moment waar de Raad in afwachting is van de tuchtrechtelijke behandeling van de door de deken ingediende klacht jegens appellant - zal leiden tot goedkeuring van het patronaat. Daar een nieuwe beslissing thans tot geen andere rechtsgevolgen zal leiden, volstaat de Algemene Raad met het gegrond verklaren van het administratief beroep en de vernietiging van genoemde beslissing van de Raad van 6 januari 2012 voor zover deze betrekking heeft op de strafrechtelijke vrijspraak van appellant.

31. De Algemene Raad gaat met de Raad mee waar deze stelt dat een tuchtrechtelijke

beoordeling een geheel andere is dan een strafrechtelijke beoordeling. In die zin wil de Algemene Raad dan ook niet vooruit lopen op de uitkomst van de tuchtrechtelijke behandeling op 1 juni a.s. van de door de deken jegens appellant ingediende klacht.

32. Ter zitting voert appellant aan dat een enkele tuchtrechtelijke klacht geen basis kan vormen voor de onthouding van de goedkeuring aan het patronaat. Appellant wijst daarbij op het feit dat hem bekend is dat er (meer) patroons zijn tegen wie klachten zijn ingediend en ook gegrond bevonden zijn, hetgeen niet tot weigering van de goedkeuring van het patronaat heeft geleid dan wel tot intrekking van die goedkeuring. Voorts dient de Raad naar de opvatting van appellant zich rekenschap te geven van het feit dat appellant eerder (buiten)patroon is geweest. Bedoelde stage is volgens appellant met succes afgerond onder diens toezicht.

33. De Algemene Raad stelt hier tegenover dat uit de bij zowel het beroepschrift als het verweerschrift gevoegde stukken blijkt van een “zwaardere” motivering van het dekenbezwaar dan opgenomen in het verweerschrift zelf. Deze aanvullende motivering betreft namelijk het feit dat appellant zijn cliënte tot drie keer toe heeft verzocht de desbetreffende koopovereenkomst aan hem over te leggen bij gebreke waarvan appellant op basis van de hem verstrekte gegevens alsnog een koopovereenkomst heeft opgesteld, gedateerd op een moment waarop appellant in het geheel nog niet was betrokken bij de desbetreffende kwestie. Daarmee heeft appellant zich bewust in de positie gebracht de rechter met de geantedateerde overeenkomst als bewijsmiddel te misleiden, aldus de Asser deken.

Zelfs als er geen sprake zou zijn van opzet acht de deken het handelen van appellant zo onzorgvuldig dat dit een dekenklacht rechtvaardigt.

34. Nu de tuchtrechter zich nog niet heeft uitgesproken over de ambtshalve klacht van de deken jegens appellant wegens diens vermeende klachtwaardig handelen in de uitoefening van de praktijk, kan er nog geen sprake zijn van een eventuele heroverweging naar aanleiding van de tuchtrechtelijke beslissing.

Waar de Raad aangeeft hangende de tuchtrechtelijke kwestie het patronaat niet goed te keuren, acht de Algemene Raad deze beslissing in het belang van de kwaliteit van de advocatuur. Een patroon dient immers het voorbeeld te zijn voor diens stagiaire.

In deze situatie is daarvan – vooralsnog - geen sprake.

Met betrekking tot deze beroepsgrond acht de Algemene Raad het administratief beroep ongegrond.

35. Alle betrokkenen gehoord en gelezen de overgelegde stukken acht de Algemene Raad met inachtneming van het bovenstaande het administratief beroep ontvankelijk, gedeeltelijk gegrond en gedeeltelijk ongegrond.

BESLISSING

De Algemene Raad, beslissende op het administratief beroep van appellant,

- 1) verklaart appellant ontvankelijk in diens administratief beroep;
- 2) verklaart het administratief beroep gegrond voor zover de weigering tot goedkeuring van het patronaat is gebaseerd op de tegen appellant aangespannen strafzaak;
- 3) vernietigt de bestreden beslissing voor zover deze betrekking heeft op de strafrechtelijke vrijspraak van appellant met instandlating van de rechtsgevolgen;
- 4) verklaart het administratief beroep ongegrond voor zover de beslissing van de Raad is gebaseerd op de door de deken jegens appellant ingediende klacht in verband met diens vermeende klachtwaardige uitoefening van de praktijk, welke klacht thans nog in behandeling is.

Aldus gedaan te Den Haag op 17 april 2012

door mrs. J.D. Loorbach, M.J.V. van der List, J.A.W.M. Vogels, D.J.B. de Wolff, J.T.C. Leliveld,
in aanwezigheid van mr. M.E. Veenboer, griffier.

J.D. Loorbach M.E. Veenboer
algemeen deken griffier

Deze beslissing is verzonden op 17.april 2012.

Tegen dit besluit kunnen belanghebbenden binnen zes weken na bekendmaking van dit besluit beroep instellen bij de Rechtbank te A, sector bestuursrecht.